

kan faa oplyst, hvem deres Forældre er. Ved Giftermaal og andre Lejligheder, hvor der begæres Attester, kan de heller intet faa at vide derom, og dette lægger ingen Hindring i Vejen for dem, selv om disse Attester ellers skulde bruges; men det er dem umuligt at faa at vide, hvem deres naturlige Ophav er. Vi har hver Gang, naar disse Love har været behandlet, kritiseret dette, og vi mener, at et Barn har Ret til og Krav paa at faa at vide, hvem dets Forældre er.

Hvis nu denne Ordning var etableret gennem en eller anden Lovforanstaltning, saaledes at denne er blevet et Skjul for noget, som ikke taalte at komme frem i Dagens Lys, og hvis man ved at forandre dette kunde gøre Skade, maatte der muligvis en længere Afløsning til. Men det er jo ikke Tilfældet. Det, der foreligger, er, at man vil etablere et nyt Forhold; man vil lave et Skjul for noget, der ikke taaler at komme frem, og deri ser jeg egentlig det farlige. Sagen er den, at i Samfundets Stilling overfor de Børn, der er født udenfor Ægteskab, er der foregaaet en væsentlig Bevægelse hen imod det bedre, og der er givet disse Børn en bedre Retsstilling. Sidste Gang Loven om Børn født udenfor Ægteskab blev gennemført, naaede man til, at Faderens sociale og økonomiske Stilling i alt Fald i de fleste Tilfælde kunde blive brugt som Grundlag for Beregningen af det, der skulde betales til hans Børns Opdragelse. Det er et væsentligt Skridt hen imod den Anerkendelse, jeg mener bør ske overfor de Børn, der er født udenfor Ægteskab. Hvis man nu gaar med til at etablere det Forhold, som foreslaas i Lovforslaget, har jeg en meget stærk Tro paa, at man standser denne Bevægelse, og det, vi efter vor Formening skal naa til — og det er vi indenfor Socialdemokratiet enige om —, er netop, saaledes som for øvrigt ogsaa den sidste ærede Taler sagde, at disse Børn faar samme Retsstilling overfor deres Forældre som alle andre Børn, netop fordi de ikke har og ikke kan have nogen Skyld i, at de er født udenfor Ægteskab; i alt Fald er det urigtigt at straffe dem derfor. Den eneste Maade at ordne dette Forhold paa, er imidlertid at give disse Børn samme Ret overfor Forældrene, som Børn fødte i Ægteskab har.

Der er blevet sagt, at derved vilde hele Samfundet vælte, og Ægteskabet vilde gaa sin Opløsning i Møde. Nej, det stik modsatte vil sikkert blive Tilfældet. Den Dag, da først og fremmest mine Kønssfæller, Mændene, skal tage det fulde Ansvar, naar de sætter Børn i Verden udenfor Ægte-

skab, den Dag, de skal anerkende disse Børn i alle Samfundsklasser og skal give disse Børn samme Ret som de Børn, der er født i Ægteskab, den Dag falder sikkert de illegitime Forhold i meget stærk Grad bort, og det legitime Forhold mellem Mand og Kvinde bliver det centrale.

Endelig vil jeg sige, at den Foranstaltning, man vil træffe her, at Kvinder skal have Ret til at adoptere deres udenfor Ægteskab fødte Børn, staar for mig som en ren og skær Overklasseforanstaltning. Sagen er nemlig den, at ingen Arbejderkvinde vil komme til at benytte sig af den Ret, der gives her. En Kvinde, som skal have Bidrag til sit Barn, Bidrag, som det er paalagt Barnefaderen at udrede, skal jo hente dette Bidrag paa det kommunale Kontor. Men hvorledes skulde da det virkelige Forhold kunde skjules, naar hun har adopteret sit Barn? Sogneraadformanden skal jo udbetale dette Bidrag til vedkommende Kvindes Barn, og Barnefaderen, som er idømt Bidraget, skal betale. Hvorledes skal det virkelige Forhold kunne skjules, naar der er to Parter, som er saa udmærket informeret om Forholdet? Her bliver det ganske uden Virkning, at Kvinden forsøger ved Adoption at skjule, at Barnet er hendes eget. Derfor er denne Bestemmelse om Kvindens Ret til Adoption uden Betydning for Arbejderklassens Kvinders Vedkommende. Der kunde maaske tænkes enkelte Kvinder i Overklassen, f. Eks. i Embedsstillinger, for hvem Bestemmelsen kunde have Betydning. Men jeg spørger: Gør man virkelig disse Kvinder en Tjeneste ved at give dem Ret til at adoptere deres egne Børn? Jeg paaistaar nej. Jeg tror, at deres Liv vilde blive endnu mere forkvaklet, hvis de virkelig foretog en saadan Adoption, for de vil gaa i Angst hele deres Liv igennem for, at det skulde blive opdaget, at det Barn, de havde adopteret, var deres eget.

Saa taler man om det Forhold, der kan udvikle sig mellem det adopterede Barn og Barnets Moder. Jeg forstaar ikke denne Tale. Hvor skal Kærlighed mellem de to komme fra, naar Moderen ikke en Gang tør sige til Barnet: jeg er din Moder, naar hun stadig skal staa overfor Barnet som den kunstige Moder, som den, der kun gennem Adoption er blevet dets Moder? Og hvorledes vil Barnet se paa denne Moder, hvis det opdager, at det lever i en Indbildning ved at tro, at det er en Velgerning, vedkommende Kvinde har øvet imod det, og at Forholdet i Virkeligheden er et falsk, et kunstigt Forhold, der skal træde i Stedet for det naturlige Forhold, som bestaar deri,